

liskovský domkár

6. ročník číslo 1/2008

...časopis mladých, ale aj tých skôr narodených domkárov

ČO NÁJDETE V TOMTO ČÍSLE:

- 🏠 Domka v roku 2008 (str. 3)
- 🏠 Naše akcie (str. 8-17)
- 🏠 Mládež na slovíčko (str. 4)
- 🏠 O sv. Písme (str. 18)
- 🏠 Rodičia na slovíčko (str. 5)
- 🏠 Kvíz (str. 19)
- 🏠 Čo nás nik nepočuje? (str. 6-7)

úvodník...

Milí naši čitatelia!

Tento rok vychádza Liskovský domkár až k Vianociam, čo sa prejavilo najmä na mohutnosti časti venovanej uskutočneným podujatiam. No a tento rok sa aj vďaka mobilizácii našich animátorov naozaj máme čím pochváliť - krátky súhrn všetkého podstatného nájdete už na nasledujúcej strane.

No nielen toto prináša toto nové číslo. Okrem tradičných "tabletiiek duchovnej múdrosti" a kvízu sa začínajú udomácňovať aj rubriky "mládež na slovíčko" a "rodičia na slovíčko", v ktorých vám chceme postupne prinášať rôzne aktuálne témy zo života rodičov a mládeže. Veríme, že vás zaujmú a že možno pomôžu pri riešení niektorých problémov v našich rodinách. No a ako bonus sa v tomto čísle naučíme, ako správne čítať sv. Písmo.

Iste ste si všimli, že frekvencia vychádzania nášho časopisu postupne klesá. No prezradím, že budúci rok by mala opäť začať stúpať :) Chystáme mierny **redesign** časopisu, pokúsime sa **rozšíriť náš redakčný tím** a obohatiť Liskovského domkára o **nové rubriky**. Ak máte akýkoľvek zlepšujúci návrh alebo chuť pomôcť nám pri príprave časopisu, neváhajte a ozvite sa. Napr. e-mailom na adresu liskova@domka.sk alebo aj osobne ktorémukoľvek členovi redakčnej rady. Tešíme sa na vás!

Najbližšie podujatia Domky

Jasličková pobožnosť	25.12.
Dobrá novina	26.12.
Silvestrovský výstup na Choč	31.12.
Tvorivé dielne	január
Zimná olympiáda	január
Výročná konferencia	január

Prajem vám v mene celej redakcie nielen príjemné čítanie tohto čísla, ale aj požehnané vianočné sviatky a úspešný vstup do roku 2009. Verím, že sa budeme stretávať aj na najbližších podujatiach Domky. Malú ochutnávku toho, čo nás čaká, vám ponúkame naľavo.

J. Timko ml.

liskovský domkár

Vydáva:
Domka - Združenie saleziánskej mládeže v Liskovej
Lisková 35, 03481

Web: www.domkaliskova.sk

Redakcia:
Jaroslav Timko ml., Erika Horvátová,
Jaroslav Timko st., Ivana Barteková,
Zuzana Némethová

Vydané s finančnou podporou MŠ SR

Dlhodobé aktivity Domky v roku 2008

Šport v telocvični	1.1.-16.3., 9.11.-31.12.
Zber známok	1.10.-31.10.
Predvianočný deviatnik	15.12.-23.12.
Detský spevokol	celoročne
Mládežnícky spevokol	celoročne
5 detských stretiek	celoročne
animátorské stretko	celoročne

Uskutočnené podujatia Domky v roku 2008

Kalčetový turnaj	20.1.
Výročná konferencia	31.1.
Film pre deti	18.2.
Deň spoločenských hier	19.2.
Domkárska krížová cesta	20.2.
Filmový večer	22.2.
Tvorivé dielne	23.2.
Cesta svetla	23.3.
Animátorská chata	4.-6.4.
Hokejbalový turnaj	26.4.
Tvorivé dielne	3.5.
Opekačka	8.5.
Brigáda pri kostole	8.5.
Deň na korčuliach	10.5.
Brigáda - tenisový kurt	24.5.
Cyklistický deň	29.6.
Prázdninový trojlístok	17.7., 24.7., 31.7.
Letný tábor Trlenská dolina	11.8.-16.8.
Animátorská chata	20.8.-23.8.
Bodka za prázdninami	29.8.
Miništrantský futbalový turnaj	27.9.
Šarkaniáda	19.10.
Športový deň	25.10.
Deň stretiek	29.11.
Jasličková pobožnosť	25.12.
Dobrá novina	26.12.

Účasť na kultúrnych a vzdelávacích podujatiach

Školenie mladých lídrov	3 účastníci
Kurz o hrách	1 účastník
Stretnutie strediskových rád	2 účastníci
Festival Lumen	9 účastníkov
Kurz ľudskosti a tvorivosti	2 účastníci
Škola pre animátorov	8 účastníkov

Čo majú rodičia v hlave?

Čo len to v nich je, že ich stále vyvádzaš z rovnováhy? Čo ich núti neustále hovoriť na všetko „nie“? Prečo im stále na tebe a tvojom správaní niečo vadí? Dokedy budeš musieť počúvať ich „zastaralé“ názory? A mimochodom majú v tej hlave vôbec niečo?

Ak si už nástročný, máš už na mnohé veci vlastný názor. Určite vieš, že v hlave tvojich rodičov nie je žiadny výkonný procesor naprogramovaný tak, že by chcel zničiť tvoj život. Taktiež neveríš tomu, že prvá myšlienka, ktorá napadne tvojich rodičov, keď vystrčia nohy z postele, je: „Čo len dnes urobím a čo zakážem svojim deťom, aby čo najviac trpeli?“

Možno ťa niektoré negatívne skúsenosti kamarátov s ich rodičmi (o ktorých sa zdôverujú skôr ako o pozitívnych), možno niektoré zábery z filmov, z kníh, privádzajú k presvedčeniu, že rodičia a tínedžeri sú znepriatelené strany, ktoré sa snažia navzájom zničiť. Veríš tomu? Určite nie.

Tvoji rodičia preda nie sú tvojimi nepriateľmi! Ak prijmeš tento názor, urobíš prvý krok k pochopeniu toho, čo chodí rodičom po rozum.

A teraz skúsme urobiť ďalší krok. Predstav si, že máš malého životaschopného súrodencu, ktorý začal práve objavovať okolitý svet. Odvážne siaha po všetkom čo dosiahne, nehľadiac na to či je to ostré, či horúce, s úsmevom pchá príborový nôž do zásuvky, či vyťahuje niečo nové z kuchynskej zásuvky a vkladá si to do úst. Jedným z prvých slov, na ktoré dieťa začne reagovať je slovo „nie“. Ty už určite chápeš, že tento zákaz rodičia používajú z veľkej lásky k svojmu dieťaťu a **rodičovskej zodpovednosti** uchrániť ho pred nebezpečenstvom. Podobne je to ale i v tvojom vyššom veku. Ak tvoji rodičia robia rozhodnutia, ktoré sú v rozpore s tvojimi túžbami a zvyčajne hovoria nie, nerozčuľuj sa. Je to znak toho, že sa o teba stále zaujímajú.

Možno sa ti to bude zdať nepochopiteľné, ale práve tí rodičia, ktorí nikdy nehovoria svojim deťom nie a nestanovujú im žiadne hranice, nemilujú svoje deti.

Väčšina rodičov chce byť dobrými rodičmi. Nechcú zlyhať. Chcú vytvoriť dobrý domov. Skús sa preto porozprávať o skrytých motívoch ich rozhodnutí. Daj tvojim rodičom otázky a potom pozorne počúvaj ich odpovede. Za slovami, ktoré vyslovia, budeš počuť, akí v skutočnosti chcú byť. Potom odlož svoj pýchu a predsudky, a pozorne sa pozri na svojho otca a mamu. Hoci niekedy nemajú pravdu, zvyčajne sú ich motívy dobré.

Pokús sa tento týždeň pozerieť na svet ich očami. Pokús sa pocítiť niečo z tej ľarchy, ktorá na nich dolieha. Potom popros Boha, aby ti dal odvahu a silu dotknúť sa ich svojou láskou. Myslím si, že objavíš, že

v hlave tvojich rodičov sa skrýva veľa lásky.

(upravené podľa C. Davisa: Ako žiť s rodičmi, a nezblázniť sa)

Počúvať, aby sme pochopili!

Mnoho zbytočných utrpení ľudí, veľkých či malých, vychádza z nepochopenia. Keď ide o deti, mnohí rodičia sa dopúšťajú chýb nie preto, že by boli zlí, ale jednoducho preto, že sa ich neusilujú naozaj pochopiť. Často totiž majú pravdu obidve strany, každá zo svojho hľadiska. **Pochopiť znamená nesúdiť.**

Milí rodičia, ak chceme naozaj pomáhať deťom, musíme vkročiť do ich sveta a pokúsiť sa ich pochopiť a nie hneď súdiť. Veľkým nebezpečenstvom pre vzájomné vzťahy s deťmi sú totiž naše predsudky. Skúsme ich potlačiť a s dôverou si vypočuť vysvetlenie, či názor našich detí.

Ak chceme pochopiť druhých, musíme sa naučiť **kontrolovať sa**. Zlá nálada, nervozita, podráždenosť, nevraživosť, hnev a predovšetkým mať pravdu za každú cenu, veľmi komplikuje chápanie. V týchto stavoch totiž počúvame bez toho, že by sme počúvali, čo nám deti hovoria.

Treba sa nevyhnutne vyhýbať prerušovaniu hovoriaceho, skákať z reči do reči, hovoriť nesúvislo, klásť otázky a nečakať na odpoveď, bagatelizovať, pripravovať odpoveď alebo robiť dačo iné, kým deti hovoria. Snažme sa ich počúvať nielen ušami, ale aj očami. Pozorne a so záujmom. Toto deti povzbudzuje otvoriť sa. A keď deti cítia, že ich rodičia naozaj počúvajú, majú dôkaz, že si ich aj vážia.

Na záver ešte jedna myšlienka: **v rodine nemá natoľko cenu to, čo sa hovorí, ale ako sa to hovorí** (zafarbenie a teplo rodinných hlasov).

(voľne spracované podľa B. Ferrera: Šťastná rodina)

© YEEHAN KORDON

Čo nás nik nepočuje?

Vrtačky sa so škripotom vtláčali do horniny, sekáče a čakany buchotali v tupom rytme. Vo francúzskej bani všetko prebiehalo ako zvyčajne. V dosť odľahlej nízkej štôlni pracovali šiesti baníci spotení a dychčiaci od námahy. Len čo po raňajšej prestávke zase vzali do rúk vrtačky a čakany, Farelovi klesli ruky s nástrojom.

„Nerozumiem tomu,“ zašomral, „je tu akýsi zvláštny vzduch. Nič necítite?“ „Ani mne sa nepáči!“ prikývol banický majster. „Vari len...“ ani nedopovedali a strašný treskot a buchot otriasol baňou. Potom nastalo ticho a tma. Iba zopár kahanov blikalo v tme.

„Zasypalo nás!“ zastonal Farel a pošklbávalo mu perami. „Všetci sme stratení!“ zastonal Pierre. „Celý vrch sa zosypal.“ „Hlúposti, vyprostitia nás!“ vzoprel sa jeho kamarát Marcel.

„Musia nás dostať von! Chcem žiť!“ „Je to pravda. Nemôžu nás tu nechať skapať ako zver!“ zanariel baník Farel. „Mám predsa ženu a tri deti!“

„Môže to trvať mnoho dní, kým sa k nám prebijú!“ pokrčil plecami majster a ticho dodal: „ak to vôbec dokážu.“

„Čože?“ zúrivo vyskočil Pierre. „Čo si to povedal? Ak to vôbec dokážu?“ „Upokoj sa, Pierre! Krikom nič nespravíš!“

„Čo teraz bude s nami?“ spýtal sa Marcel. „Ak nás nevyprostitia, zomrieme od hladu,“ odpovedal Farel. „Ako dlho môže človek vlastne žiť bez jedla?“ „Osem dní,“ hádal jeden. Desať, dvanásť,“ mienili zas druhí.

„Budeme kričať a dávať znamenie búchaním!“ navrhol Farel. „Možno sú záchranné čaty už celkom blízko.“ „Nezmysel! Odtiaľto zdola nás nik nepočuje!“ nazdával sa banický majster. „Najprv musíme my počuť ich, potom sa oplatí dávať znamenia.“

Čas plynul nekonečne pomaly. Nikto z nich nevedel, či to boli minúty alebo hodiny, čo strávili v tomto desivom hrobe. Kahance začali blikotať. Jeden po druhom zhasínali. Nijaký lúč svetla už neprenikol do tej strašnej hrobky.

Po chvíli sa všetci hrozne preľakli, lebo Pierre odrazu začal zúriť a hlasno kričiac, tĺkol do čiernych stien. Trvalo to dlho, kým ho upokojili a mladý baník sa stenajúc zrútil.

Tak nemilosrdne pomaly plynul čas. Začal ich trápiť hlad a smäd. Fľaše a nádoby s jedlom boli prázdne. A neprestajne tie mučivé myšlienky. Nájdú nás vôbec? Ako dlho to potrvá, kým narazia na našu štôľnu? Keby sme aspoň niečo počuli!

„Nepočuje nás nikto, vôbec nikto?“ zanariel Marcel. „Nieкто nás predsa musí počuť! Keby sa aspoň dalo veriť v Boha...! váhavo podotkol Farel, „keby sme to ešte dokázali.“ „Čo by bolo potom?“ osopil sa na neho Pierre. „Potom by sme sa mohli modliť a Boh by nás počul!“ „A potom? Potom?“ „Potom by nás mohol zachrániť.“

„Boh neexistuje, to sú len farárske výmysly,“ tupo mrmlal Marcel. „Myslíš?“ spýtal sa Farel pomaly. „Možno to vôbec nie je výmysel, to s tým milým Pánom Bohom.“ „A keď existuje, musí nás aj počuť,“ utrúsil banický majster len tak

pre seba. „A možno nás aj zachráni, jachtal Pierre, mali by sme to skúsiť s tou modlitbou.“

„Kto z vás sa vie modliť?“ opýtal sa banický majster. „Ja som raz vedel jednu modlitbu,“ povedal Farel, „ale pamätám si už len prvé dva slová: Otče náš.“ „Otče náš!“ prikývli ostatní. „Keby sme len vedeli, ako je to ďalej.“ „Rozmýšľajme!“

Po dlhšom rozmýšľaní raz tomu, raz onomu zišla na um nejaká prosba z modlitby a nakoniec, ktovie, po koľkých hodinách mali baníci celý text pohromade. Opakovali tento text „Otčenáša“ raz každý ticho, len pre seba, potom zasa spoločne nahlas, zbožne ako v kostole, prosebne, kričiac a stonajúc odriekavali vždy znovu a znovu to isté: „Otče náš, ktorý si na nebesiach!“

Hlad i smäd mučil zasypaných. Tu i tam niektorí z nich v záchvate zúfalstva skríkol. Ale potom znovu počuli tú veľkú modlitbu, ktorú niekto z nich odriekal: Otče náš.

Nikto z nich by nebol vedel povedať, ako dlho boli zasypaní, keď baník Farel vyskočil z tupého polospánku. Bol to prelud napätých zmyslov, alebo naozaj počul bucht a víťanie? „Hej vy tu!“ chrčal bľabotajúcim jazykom. „Počúvajte!“ Teraz už aj ostatní počuli rachot a bucht kameňa. „Sú tu!, Sú tu!“ vykrikoval zachrípnutý Pierre a šialenou rýchlosťou začal svojím kladivom búchať do čiernych stien. Ostatní nasledovali jeho príklad.

Po čase vždy znovu prestali dávať znamenie, počúvali odpoveď. Nebolo pochýb záchrana sa blížila, bucht v hornine bolo čím ďalej, tým zreteľnejšie počuť. Potom prerazili poslednú stenu. Odpratali kamene, uhlie, polámané trámy, akýsi muž vliezol do štôlne, posvietil si a neveriacky z neho vyhrklo: „Naozaj ešte žijú.“

Ruky sa mi vystierali naproti. Prišli záchrancovia. Načisto vysilených mužov vzali na nosidlá a vyniesli zo štôlne. Autami ich previezli do nemocnice. Tam sa dozvedeli, že boli dvanásť dní a nocí zasypaní a nikto ani nedúfal, že ich zachráni.

„Ako to, že ste tam dolu neprišli o rozum?“ pýtal sa neveriacky ošetrojúci lekár. „To vám môžem vysvetliť“, odpovedal baník Farel. „Tam dole sme opäť našli vieru v Boha a naučili sa znovu modliť Otče náš. To nás zachránilo, inak by sme boli od zúfalstva dávno zomreli alebo sa zbláznili.“

Prevzaté z knihy: P. Lefevre: Veľké pravdy v malých príbehoch

A ako súvisí tento príbeh s adventom a Vianocami? Dám vám, milí Domkári, len indicie a určite každý z vás na to príde aj sám: tma, hriech, svetlo, Ježiš, záchrana, očakávanie, nádej, vytrvalá modlitba, život, radosť.

Prajem všetkým malým i veľkým Domkárom a rovnako aj všetkým ľuďom požehnané sviatky narodeného Dieťaťa, ktoré nech nám žiari ako svetlo v tmách a ukazuje nám cestu do radostného svetla Božej lásky.

Erika H.

Letný tábor Trlenská dolina 2008

Letný tábor v roku 2008 sa uskutočnil 11.-17.8.2008 v Trlenskej doline. Zúčastnilo sa ho **40 ľudí**, z toho 20 detí, 10 animátorov, 9 členov organizačného tímu a 1 kňaz.

Tento rok sme mali **rozprávkový tábor**. Upozorňovala na to už hlavná téma tábora - „**Čerpajme z bohatstva rozprávok**“. Nabádala nás, aby sme odhaľovali čnosti vyskytujúce sa v rozprávkach a snažili sa získavať ich aj v reálnom živote. Veď napr. rodina je miestom, kde sa dajú krásne využiť všetky čnosti, o ktorých sme hovorili.

Počas súťažného programu sme sa zase **snažili zachrániť svet fantázie**. Hľadali sme

stratené kamene fantázie, aby sme mohli na konci tábora pri mesačnom splne obnoviť ich jednotu a tak zachrániť rozprávkový svet. Hľadali sme všelikde, v Údoli hadov, v Začarovanom lese, aj v Dračích skalách. **Pomáhali nám aj rôzne rozprávkové bytosti** – škriatok, lesná víla, pirát, Včielka Maja, ježibaba, čarodejnica, vodník, Karkulka, rytier, aj hradná pani. Rozprávkové kráľovstvo sa nakoniec podarilo zachrániť aj vďaka druidovi Allanonovi, a tak mohol kráľ a kráľovná vyhlásiť v piatok večer veľké oslavy.

Tohtoročné víťazstvo patrí družstvu Solničiek, ktoré si udržiavali malý náskok od prvého dňa. Druhé skončili Hrušky, tretí Žabiaci, štvrté miesto obsadili spoločne Popoluška a Mravce.

Tento rok sa o výborný dojem z tábora okrem organizačného tímu veľkým dielom zaslúžili aj samotní animátori. Scénka „**Tri prasiatka**“, ktorá spestrovala každý večer bola veľkým divadelným zážitkom a aj teraz s odstupom sa pousmejeme, keď si na ňu spomenieme. No a rozprávkové scénky družstiev (Tri hrušky, Popoluška, Svrček a mravce, Žabí princ, Soľ nad zlato) boli tiež veľmi pekné, všetci samozrejme vo vlastnoručne pripravených kostýmoch, jednoducho paráda.

Tento rok sme pri súťažnom programe nečerpali z osvedčených hier, ale pripravili sme úplne nové. No a tento raz sa historicky prvýkrát na súťažnom programe podieľali aj samotní účastníci, keďže každý deň si jedno družstvo pripravilo aj zopár hier pre ostatné družstvá.

Ťažko zhrnúť 6 krásnych dní do jedného článku. Snáď čosi napovedia samotné fotky, niečo je na videu, zvyšok v našich spomienkach. Ďakujeme všetkým, vďaka

ktorým sme na tomto tábore boli. A o rok opäť dovidenia.

Namiesto záveru list Allanonovi od rozprávkových postáv, ktorý som sľúbil zverejniť:

Milý Allanon, aby si na tento tábor nezabudol, posielame ti zázračnú fľaštičku, ktorú stráži čarodejnicin pavúk. Keď za svitu mesačička v Údolí priani pavúciu nôžku poškrabkáš a fľaštičku otvoríš, musíš z črvavého jablčka 3x si odhryznúť, ježibabinu bradavicu za seba 3 metre odhodiť, Popoluškin

oriešok na vodníkov vlas zavesiť a zakričať smerom k lesu „Brekeke, brekeke, t'úú, paráda!“ A vtom, rozprávkový svet ti naraz pred očami ožije a uvidíš na lúke lesnú vílu s vodníkom tancovať a žabi orchester im bude do tanca krkať. Ježibaba bude ponad vrcholce stromov na svojej starej metle lietať a možno i hradná pani ti výjde v ústrety...

Tvoji priatelia zo sveta fantázie,

Vodník, Červená čiapočka, Lesná víla, Ježibabka a Hradná pani

P.S.1 Červená čiapočka ti posielala jahôdky. Neboj sa, nie sú v nich zabalené zázračné guľočky, čo srnky tratia...

P.S.2 Ale keď nespĺniš tieto naše inštrukcie, tak ti prideme „hlobnúť“.

J. Timko ml.

Animátorská chata

Vybrali sme sa na ňu už v stredu po tábore, veď načo zaháľať. Prvé tam boli dievčatá, lebo chlapi v ten deň hrali dôležitý futbalový turnaj v Lúčkach, ktorý samozrejme vyhrali, tak tam prišli až večer - značne unavení, ale šťastní z víťazstva. **Dievky nás vítali spevom, tak sme sa ani my nedali zahanbiť' - veď sme dáki Liskovci, nie?** Tento večer bol neobyčajný tým, že nás prišli pozrieť ľudia z Minibodky aj s verným psom Klobása a obohatili nás o zážitky z ich tábora.

Druhý deň po náročnom budičku, za ktorý ďakujeme ukecaným babám (však Rastík) sme sa aj dačoho najedli a potom sme si len hovelí, tak ako sa na chate patrí. Hrali sme bang, petanque, škarili sa na slniečku. Ale keďže sme boli na chate, tak trebalo aj dačo robiť, či variť, či drevo káľať, či po vodu chodiť, ktorej bolo vždy nedostatok, lebo **chlapi sa rozhodli, že si na konci leta spravia Veľkú noc** a samozrejme že to všetko schytali dievčatá. Tak ale čo, treba aj srandy, baby, nie? A veď bolo tak teplo. Po vodu chodili výhradne len chlapi a pomáhal im aj verný kamarát Smígl (chlapi vedia :-). **Večer sa niesol v atmosfére mestečka Palermo**, pri ktorom sme sa všetci zabavili do neskorých ranných hodín.

Piatok bol tak povediac taký istý, iba sa zmenilo jedlo na obed a to, že niektorí ľudia už museli ísť dole, no čo už, môžu ľutovať. Večer nás totiž prišli pozrieť Mária s Milošom a **priniesli nám bohatú nádielku klobás**, ktoré nám akurát padli vhod, lebo

naše zásoby sa už minuli. No a samozrejme, že prišiel aj Jarko. Večer sme sa ešte pomodlili ruženec, tak ako sa patrí, zahráli mestečko Palermo a potom nastal ten správny čas na tohto roku už **druhý ročník obľúbenej večernej** - no trochu už aj ranej **schovávačky**. No ale t'úúúú, to bola paráda, dopadla ako inak skvelo, nikto sa nestratil, všetci sme tu. Aj keď ako aj minulý rok, aj tento bolo mierne zranenie (nebojte, ale nič vážne), no a samozrejme tí, čo neboli môžu futovať :-). Po pár hodinovom behaní a schovávaní sme sa značne vyčerpaní vrátili na chatu. Ďalej nasledovalo **povinné umývanie nôh**, ktoré musel absolvovať každý kvôli neidentifikovanému zápachu, ktorý sa širil po celej chate. No ale to bolo smradu, niektorí radšej šli pozeráť hviezdy, ako by mali spať na chate. Ale nakoniec sa vďaka bohu vyvetralo a my už unavení sme šli konečne spať.

Slnko ráno ešte ani nevyšlo a už nás budil pán Rošteck spolu s partiou :-), lebo mali variť guláš. A tak chtiac-nechtiac sme museli vstať, poupratovať, poumývať riad a pobaliť sa.

No čo mám ešte povedať na koniec? Asi len toľko, že sme opäť nabrali veľa plných zážitkov, na ktoré budem určite s radosťou spomínať. A určite sa teším na ďalšiu animátorskú chatu aj s verným kamarátom Smíglom.

Majo Ž.

Bodka za prázdninami

Prázdniny boli síce pekné, ale krátke. Skončili rýchlo a my sme sa s nimi rozhodli patrične rozlúčiť Bodkou za prázdninami. Zraz bol v piatok 29.08.2008 o 9.00 hod. pred ZŠ. Nebolo nás veľa, ale určite dosť na to, aby sme sa poriadne zabavili. :-)

Táto „bodka“ mala podtitul „rozprávková“. A tak to aj bolo. Keď sme vyšli na tradičné miesto „bodky“, čakali nás tam rôzne rozprávkové bytosti, a my všetci sme sa ocitli vo veľkom kráľovstve rozprávok. Začali sme tradične modlitbou, v ktorej sme prosili o dobrú náladu, ktorá nám určite zostala. Rozprávkové bytosti pre nás pripravili rôzne súťaže, tak sme sa rýchlo podelili do 4 skupín po päť členov. Všetky súťaže boli robené formou stanovísk a nakoniec nás čakala ešte jedna posledná súťaž.

V prvom stanovisku bol mravec z rozprávky o mravcoch a svrčkovi, úlohou bolo pomôcť mu postaviť mravenisko z tyčiniek. Druhé stanovisko mali žabky z rozprávky o žabom princovi, tu sa všetci zahráli na malé žabky a museli zafarbení zelenou farbou doskákať do „postele“. Tretie stanovisko mala čarovná víla, ktorá pochádzala z rozprávky Popoluška. U nej sme museli hádať nakreslené slová. No a posledné stanovisko bolo u kráľa a jeho dvorného kuchára, pochádzali z rozprávky Soľ nad zlato. Pán kráľ nás prosil aby sme mu priniesli soľ, pretože jeho kráľovstvo vraj bez nej veľmi trpí.

Po namáhavých úlohách sme si všetci opiekli špekačku a pokračovali poslednou súťažou. Všade bola tma, a my sme museli nájsť čarovnú bylinu, ktorá vydávala zvuk písčaním. Všetko dopadlo dobre, nikomu sa nič nestalo a všetci čarovnú bylinu našli. No a potom už nasledovalo vyhodnotenie a sladké odmeny.

Všetci sme sa super zabavili a dobre si zasúťažili. Už aby boli ďalšie prázdniny, s ktorými by sme sa mohli rozlúčiť... :-)

Mária L.

Miništrantský futbalový turnaj

Po ročnej pauze sme sa znovu stretli na 6. ročníku obľúbeného Miništrantského turnaja. Uskutočnil sa v sobotu 27. septembra 2008 na tradičnom mieste – na pomocnom ihrisku OŠK Lisková. Pozvanie naň prijali družstvá z Ružomberka, Lúčok, Kalamien a domácej Liskovej.

Na turnaji sa zišlo asi 42 futbalistov a preto sa hralo sa v 2 kategóriách – mladší (Lisková, Lúčky a Kalameny) a starší (Lisková „A“, Lisková „B“, Ružomberok, Ružomberok - Baničné). Hralo sa systémom každý s každým (mladší 5+1 hráčov 2x15 min., starší 3+1 hráčov 2x10 min.). Prví dvaja v tabuľke potom hrali ešte finálový zápas.

V mladšej kategórii skupinu vyhrali Lúčky (Kalameny 5:1, Lisková 5:4) pred Kalamenmi (Lisková 7:2) a Liskovou. Finálový zápas však priniesol napínavý súboj so šťastnejším koncom pre Kalameny, ktoré zvíťazili 3:2 a pripísali si tak 3. titul v mladšej kategórii za sebou.

V staršej kategórii skupinu vyhrala Lisková „A“ (Lisková „B“ 3:2, Ružomberok 3:2, Ružomberok – Baničné 7:2) pred Ružomberkom (Lisková „B“ 5:2, Ružomberok – Baničné 6:0), Liskovou „B“ (Ružomberok – Baničné 8:1) a Ružomberkom – Baničné. Vo finále Lisková „A“ síce prehrávala už 1:3 a po polčase 2:3, no v 2. polčase súpera rozstrelala a nakoniec zvíťazila presvedčivo 8:4. **Družstvo Liskovej tak druhý raz po sebe získalo putovný pohár.**

Najlepším brankárom turnaja sa stal Majo Žúbor (Lisková „A“), ktorý inkasoval 10x v 4 zápasoch. Najlepšími strelcami boli Matúš Daňo (Lisková „A“) s 8 gólmi, Martin Žúbor (Lisková „A“) so 7 gólmi a Peter Bajči (Ružomberok) s 6 gólmi.

Občerstvenia bolo tento rok neúrekom. Okrem párok, ktoré pripravili naše dievčatá (3x Mária, Veronika, Janka), na výzvu p. farára zareagovali aj milé liskovské tety, ktoré napiekli asi 7 druhov koláčov a uvarili čaj. Za špeciálnu zmienku stojí torta pre víťaza turnaja, ktorú upiekla teta Daňová. Ďakujeme.

Turnaja sa zúčastnili aj 3 kňazi – domáci pán farár S. Culka, lúčanský p. farár P. Kvasňák a ružomerský kaplán P. Nákačka. Naším tajným snom je, aby sa o rok vytvorilo aj jedno „kňazské“ mužstvo :-)

Ďakujeme všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na príprave a priebehu turnaja. Počasie nám prialo, futbal bol zaujímavý a účastníci odchádzali spokojní. Už sa tešíme na 7. ročník, s ešte pestrejším zastúpením družstiev z okolia.

J. Timko ml.

Škola pre animátorov - chlapci

Ahojte milí domkári, mojou úlohou je, aby som Vás oboznámil s programom chlapčenských animátorov cez víkend 17.-19. októbra. Takže ja /Rastík/ a Majko sme sa zúčastnili kurzu Školy pre animátorov.

Ale poďme pekne od začiatku. Od nášho predsedu sme sa dozvedeli o možnosti zúčastnenia sa kurzu. Úprimne Vám poviem, bolo to pre mňa ťažké rozhodnutie, či sa dám na to, a budem chodiť **3 roky na 2 školenia ročne**. Nuž spomenul som si, ako Vás mám rád a čo pre Vás neurobím :)

Tak rozhodnutí, plní očakávania a statočne nabalení sme nasadli na vlak smer **Krompachy**. Cesta bola dlhááááá, aspoň ju skrátilli spomienky na posledný vydarený tábor :)

Celý kurz sa začal večerou. Po večeri sme sa pekne zoznámili a **začali sme s poznávaním tajomstva kresťanstva**. Celý víkend nám tam spríjemňovali 4 školitelia, ktorí zaujímavým a pestrým podávaním témy nás veľa naučili a zasvätili do tajov aj z tej kresťanskej stránky. No aby to neostalo len pri teórii, tak sme si **zahráli pár nových, zábavných hier**. Ako napríklad, Obor trpaslík had (tí čo boli na športovom dni, vedia o čo tu beží :), ukrajinský slon, alebo nočnú hru vylodenie v Normandii. **Stavali sme aj ľudské pyramídy**, a nedá mi to sa nepochváliť, že jediná skupina, ktorá postavila pyramídu, bola skupinka, kde sme spolu s Majkom boli členmi.

V nedeľu sa celý kurz skončil – samozrejme, čím iným ako jedlom (obedom). Pekne sme po sebe poupratovali, poďakovali a vybrali sa naspäť na milovaný Liptov. Trošku teraz zmením tému. Ale nedá mi to, aby som to nenapísal. **Chlapcov z Liskovej veľmi zaujal východniarsky dialekt**. Naučili sme sa nové pestré slová, no a tie, ktoré boli ťažšie, sme si pekne zapísali na papier. Ak niekto chce nahliadnuť do papiera, stačí Majka poprosiť, rád Vám ho požičia.

No teraz späť ku kurzu. Asi sa niekomu bude zdať, že môj opis kurzu a ostatných aktivít s tým súvisiacimi je pomerne stručný, verte mi, bolo to mojim úmyslom. Spravil som to pre určité zachovanie tajomstva tohto kurzu. Ak by som to teraz všetko vypísal, všetko podrobne, tak o rok by nemalo cenu tam posielat ďalších mladších animátorov. A ja by som bol rád, keby mali aj ďalší takúto peknú skúsenosť a zároveň vyzývavm chlapcov domkárov - zapájajte sa buďte aktívni a bude určite aj Vám ponúknutá šanca. Moje pocity z kurzu sú len a len pozitívne a neľutujem, že som sa rozhodol pre prihlásenie do kurzu. A teším sa na jar na ďalší.

Rastík H.

Animátorská chata - dievčatá

Animátorská škola sa začala v piatok 17. októbra na stanici Liptovský Mikuláš, odkiaľ sme mali namierené na stanovené miesto do **Bobrovca**. Kňaz nám hneď v dverách oznámil, že večeru nemáme, a my také hladné :(Tak si viete asi predstaviť, ako sa každý pri tejto správe zatváril... Odložili sme si veci, poobzerali izbu a vyriešili malý problém, však Veronika :) Zišli sme sa na chodbe, chytli sme sa za ruky a išli sme chodbou plnej tmy... Zrazu sme sa ocitli v jedálni s prevrpením na stole, mňam mňam.

Nasledovali zoznamovačky, predstavovanie mesta alebo dedín, ktoré nemali chybu... Zistili sme, že **na Slovensku sú také vtípné dievčatá**... Kopa srandy, smiechu... Nasledovala „**skúsenosť s tajomstvom**“. Každý máme svoje tajomstvá, a asi veľa takých, o ktorých nechceme hovoriť. Stáli sme ticho v miestnosti, z ktorej sa postupne vytrácalo jedno dievča. Mali sme nasledovať človeka, ktorý je pred nami, veriť mu, že ide správne (však Veronika :). Dostali sme sa do kostola, kde boli otázky súvisiace s tajomstvom. Zamysleli sme sa, vyplnili sme ich a dali človeku, ktorému sme verili, alebo o ktorom sme vedeli, že mu môžeme veriť. Nasledovala omša a príchod na ubytovňu. Ten sa nám nejako vymkol z rúk, poniekotorým :) A prvý deň za nami...

Na druhý deň sme vstávali vo veľmi skorých hodinách, na ktoré neboli všetci zvyknutí :(Po dlhom a náročnom prebratí sme mali ranné rozjímanie, omšu a raňajky. Celý deň sme boli všetci spolu, robili sme rôzne veci, venovali sme sa rôznym otázkam (moja vonkajšia a vnútorná tvár, utrpenie a bolesť, kresťanstvo, ...) a hrali sme opäť rôzne hry :) Všetko to bolo pre nás nové a hlavne poučné. **Zistili sme, akú hodnotu má vlastne náš život**. Po

dlhom dni sme mali malú diskusiu, kde sme sa vyšaleli až-až a potom zhodnotenie kurzu. Nakoniec sme zapadli do svojich postielok a zaspali ako malé bábätká.

Na tretí deň sme začali omšou a nasledovala diskusia s ľuďmi, ktorí nám porozprávali, čo všetko prežili, čo pre nich znamená v ich živote Boh, a čo je vlastne v živote dôležité. Poniekotorí museli odísť domov trošku skôr, a už to akosi prestávalo byť také „vzrušo“ :) Nakoniec sme sa pobrali všetci domov s myšlienkou „zase škola“ :(Urobili sme si spoločnú fotku a nasledovalo dlhéééé „ďakujeme“.

Celý animátorský kurz sa niesol v dobrej nálade.. Všetci sme boli otvorení a boli sme sami sebou. Možno aj to pomohlo k vytvoreniu dobrého spoločenstva. Mysleli sme si, že to bude ako škola, ale zažili sme tam plno krásnych a nezabudnuteľných chvíľ so zábavnými a hlavne dobrými ľuďmi. A to sme boli len na prvom kurze :) Janka N.

Zber známok

V októbri by sa naše myšlienky mali viac krútiť okolo misíí. Spomeňte si aj na misionára, indické sestričky u nás 19. októbra. **Misie potrebujú stále pomoc.**

Niektorí nelenili a možno sa bude niekde v Afrike zeleniť. Do nášho októbrového zberu sa zapojilo niekoľko anonymných dobrých ľudí, ktorí dali známky do krabíc v predsieňach kostola. Okrem toho bola vyhlásená aj **súťaž o najaktívnejšieho zberateľa**. Kto z detí mal záujem, mohol odovzdať známky na prerátanie a zaznačenie svojmu animátorovi alebo mne.

Bolo to celkom jednoduché – stačilo len vystrihovať poštové známky z obálok a z pohľadníc. Ak je známka neporušená, môže sa po spracovaní speňažiť.

Do súťaže sa zapojilo len (ne)pár súťažiacich. Medzi nimi zahviezdil Matúš D. Za usilovnosť vo vystrihovaní bol ocenený aj Braňo K., teda jeho ratolešti a Jakub zo stretka pre 3.-4. ročník. **Všetkým, ktorí prispeli svojou čiastkou, patrí veľká vďaka.**

Na misie je možné darovať okrem peňazí ešte aj okuliare, lieky, hračky..., alebo urobiť predajný jarmok – predávať výrobky a výťažok poslať na misie. Ak si pamätáte, kupovali sme si medovníkové srdiečka, z ktorých išiel výťažok pre hladujúcich na Haiti. **Naše vyzbierané známky pôjdu do rúk misionárom pallotínom**, ktorí majú svojich spolubratov v misijných územiach.

Ivka B.

Šarkaniáda

Jeseň už naplno prebrala svoju vládu. Prišla aj so zlatým slnkom a neposedným vetrom. Ich prítomnosť vylákala v nedeľu 19.10. 2008 šarkany zo svojich úkrytov, **aby si riadne poleteli na vrchu našej kalvárie.**

Na začiatku sme pozdravili Pannu Máriu a spomenuli sme si aj na ľudí, ktorí ešte nepočuli o Ježišovi. Chcela som počuť od detí, čo je dnes za deň. A Simonka vyhlásila, že máme 29. nedeľu. (Keď som to počula, skoro mi padla sánka.) Bola to ozaj pravda, no dnešná nedeľa je aj misijná.

Šarkany tento rok neboli vôbec lenivé, viaceré vyleteli do veľkej výšky a videli pod sebou rodičov i deti, dokonca aj v kočíkoch. Iste sa pousmiali nad tým, že z 30 účastníkov prišla takmer polovica s priezviskom Kubala, Kubalová.

Dva či tri šarkany sa rozhodli pre slobodný život a uleteli svojim majiteľom, ktorým bolo za nimi veľmi smutno. Za **mimoriadne výkony vo výškach**, ale aj za **tanec tesne nad zemou** si väčšina súťažiacich odniesla domov peknú cenu.

Ivka B.

Športový deň

Raz dva, raz dva... Končiť! Za mnou dvojrad nastúpiť... V našom prípade do mnohopočetných radov. Tu zobrala do svojich rúk disciplínu a pozornosť "teta píšťalka". Po spoločnej modlitbe sme s rozdelili do cca. rovnakých družstiev s názvami: OŠK Lisková, Zajačikovia, Medvede, Retardéri. Motiváciu, inšpiráciu pre názvy družstiev hľadajte na veronikatimkova.sk, matussaro.sk, matohradsky.sk a mariasarova.sk.

Aj tento rok sme sa snažili spojiť príjemné s užitočným a užitočné s príjemným :) Súťaže boli uskutočnené vo vnútri telocvične aj von na ihriskách.

Prvá súťaž: Loptový terč - u Rastíka: jej úlohou bolo dostať medicínbalové lopty za čiaru súpera. Úloha: splnená.

Druhá súťaž: Pevnosť - futbal v kruhu: úlohou bolo triafať kolký v kruhu. Úloha: splnená.

Tretia súťaž: Lakrosová štafeta - u Ivky a Rastíka: úlohou bolo splniť jednotlivé úlohy v štafete. Úloha: splnená.

Štvrtá súťaž: Šifrovačka - úlohou bolo rozširovať úlohu :), splniť ju a zistiť odborné pomenovanie gymnastických polôh. (kontrola - aké polohy sme mali? :)

Medzi súťažami sme samozrejme dobľali svoju energiu aj úsmevnými zážitkami :) Čas neúprosne bežal a my sme sa ocitli na konci krásneho športového zážitku. Čo nám ešte chýba? Tu je to: tramtaráááááááááááá:

1. miesto - Veronikini zverenci
2. miesto - Maťovi šmoulovia
3. miesto - Matúšovi športovci
4. miesto - Máriini bojovníci

Ďakujeme najmä nášmu šéfovi :,) že nás ochraňoval po celý deň a chráni neustále. Všetkým zúčastneným tiež posielam ďakujem za účasť a bojového ducha a už teraz sa teším nabudúce. Osobitne ďakujem Ivke, Jarkovi, Rastíkovi a ocinovi za pomoc. A Ď aj VT, MS, MAs, MH. :)

Zuzka N.

Deň stretiek

„Čo tak zorganizovať deň streťákov...“ napadlo jedného októbrového dňa našu animátorku Máriu L. Keďže sa táto akcia už raz konala a mala úspech, začalo sa všetko potrebné vybavovať.

Až sme sa my všetci streťári stretli 28. novembra 2008 o 16:00 hod. v klubovni. Každé streťko si pripravilo zaujímavý program, takže o zábavu sme mali postarané. Tak napríklad:

Streťko 1.-2. si pripravilo **súťaž „5 proti**

5“. Moderátori súťaže a zároveň vedúci streťka 1.-2. Veronika T. a Matej H. sa poctivo pýtali spolužiakov v škole na otázky položené v hre a robili štatistiku – no šikovní.

Streťári 3.-4. si nacvičili **choreografiu** na soundtrack z rozprávky Shrek a **hymnu na rozprávku Pa a Pi** – milé.

Dievčatá streťka 5.-6. taktiež **„trsali“ na skladbu Shreka**. Bolo to priam ako klip – super.

Dievčatá streťka 7.-9. vymysleli **nový rým na práve aktuálne vianočné reklamy od T-mobilu**, v ktorých charakterizovali samé seba – trafili sa.....a pripravili si zaujímavú súťaž v papaní ananásu a kvíz.

Na a to najlepšie na koniec.....naši chlapci. Pripravili si **zmodernizovaný**

príbeh o Popoluške, škaredých sestrách, krásnom princovi a víle – boli skvelí :-)

Po tomto pestrom programe nasledovala **mini tančovačka** ako inak - so spoločnými domkáorskými tancami. O hudbu sa celý večer starali animátori Majo a Rastík. Vidno, že nie sú žiadne béčka :-)

Tento večer sa podľa mňa vydaril. Všetci sme sa zabavili a presne o to aj šlo. Dúfam, že sa stretneme aj o rok... :-)

Mária Š.

Ako čerpať z prameňov Božieho Slova?

1. Čítanie

Pozorne a s vierou čítaj svätý text.

Nájdi si miesto, ktoré ti pomôže vnútorne a navonok stíšiť sa.

Vybraný text Božieho slova čítaj pomaly a polohlasne. Takéto čítanie ti pomáha pri zapamätávaní.

Snaž sa čítať text celou svojou bytosťou: celou myslou, srdcom a vôľou.

Objasni si text pomocou vysvetlení, aby si vedel(a) odpovedať na otázku: „Čo hovorí text?“

2. Meditácia

Hľadaj odpoveď na otázku: „Čo mi Boh hovorí?“

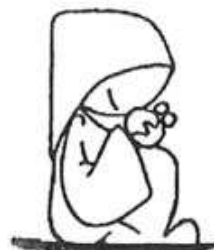
Začni čítať tichým hlasom.

Odpovedz si na otázky: Čo sa mi páči, čo nepáči, čo ma udivuje alebo znepokojuje.

Opakuj slovo alebo vetu, ktorá upútava tvoju pozornosť.

Hľadaj vysvetlenie Písma skrze Písmo - to znamená spoj slovo alebo vetu s nejakým iným slovom Písma, ktoré sa ti pripomína.

Vypíš si slová, ktoré ťa dnes najviac oslovili. Umiestni si ich na viditeľnom mieste ako „drahocenný poklad dňa“.

3. Modlitba

Teraz ty hovor k Bohu.

Započúvaj sa do pohnútok svojho srdca.

Čo mám povedať na základe textu?

Hovor Bohu o svojich prežitíach, aké slovo v tebe rodí.

Môžeš chváliť Boha, ďakovať mu, prosiť, ľutovať, alebo dokonca vyjadrovať svoje utrpenie, závisí to od textu a tvojej životnej situácie.

4. Kontemplácia

Zotrávaj pri Bohu celou svojou bytosťou.

Modli sa prítomnosťou. Zotrávaj v očakávaní a nazeraní pozoruj udalosti, osoby z textu, ich činnosť, počúvaj ich slová.

Využívaj obrazotvornosť. Kontemponovať je ako ponoriť sa do tajomstva, ktoré ma prevyšuje a je pre mňa darom.

Kontemplácia je kontakt s Bohom, ktorý sa uskutočňuje vo vnútri osobnosti (zvyčajne nazývanom srdce).

„Lebo živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč; preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špičky kosti a rozsudzuje myšlienky a úmysly srdca.“ Hebr 4,12

Čo má v nás bohato prebývať podľa sv. Pavla?

1.			r	n				š
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.						o	v	
8.		p					l	
9.			z					
10.								

- Po obrátení sa kresťania Pavla báli; musel sa ho ujať rozvážny ....
- Ako sa Pavol pôvodne volal?
- Kto sa zjavil Pavlovi cestou do Damasku, kde chcel prenasledovať Cirkev?
- Koľko rokov sa Pavol po obrátení pripravoval na púšti na apoštolské pôsobenie?
- Z územia ktorého dnešného štátu Pavol pochádzal?
- V ktorej biblickej knihe nájdeme opis Pavlových ciest? Do tajničky stačí prvé slovo názvu.
- Pavla poznáme zo Skutkov apoštolov a tiež z jeho .....
- Sv. Pavol bol horlivý ....
- Bol učenívým žiakom najväčších vtedajších znalcov židovského zákona, bol teda...
- Sv. Pavol bol sťatý... (čím?).

Zároveň za ruky:
 úvodník (Jaroslav Timko ml.) - mša za na sviatku (Jaroslav Timko st.) - rodiča na sviatku (Jaroslav Timko st.)
 tabuľky duchovnej múdrosti (Erika Horvátová) - naše akcie (Jaroslav Timko ml.) - kvíz (Ivana Barteková)
 grafické spracovanie (Jaroslav Timko ml.)

PF 2009 praje domka

